

ere nødvendige, saa skal man bevilge dem eller bør man bevilge dem, enten det er en Forhøielse af 120 pCt. eller et hvilket som helst andet Antal Procent.

Angaaende det Spørgsmaal, der er bragt frem af flere ærede Medlemmer om Stolens Flytning, ønsker jeg at sige et Par Ord. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds mente, at vi der burde tage et bestemt Standpunkt, da er det slet ikke danstelig for mit eget Vedkommende at gjøre det. Jeg tager det bestemte Standpunkt, at Landbohøjskolen maa blive her i Byen. Det er temmelig sikkert umuligt at etablere en virkelig videnskabelig Anstalt her i Landet udenfor Kjøbenhavn (Berg: Al!). Ja, vi leve under det eiendommelige Forhold, at vor Hovedstad indeholder saa overordentlig Meget; ja i den Grad Søvens Part af Al!, hvad der hører til vor aandelige Udvikling, og den indeholder i sig omtrent $\frac{1}{7}$ af Landets Indvaanerantal. Dette Forhold eksisterer. Man kan nu mene, at det er uheldigt, at det er saadant, og at det var heldigere, at vi havde flere store Byer i Stedet for een overordentlig stor By, men vi have den nu en Gang. Man kan naturligvis etablere Skolen andet Steds, men den vil da ikke faae det videnskabelige Præg, som den skal have. Det vil være kostbarere og vanskeligere at faae Lærerkrafter til den ved at flytte den ud fra Kjøbenhavn end ved at have den her. Der er for mig ikke de Betænklichkeiten ved at have Højskolen i Byen som for flere andre Medlemmer. Naar der f. Ex. har været talt om de Farer og Fristelser, som de unge Mennesker ere udsatte for — naa ja, Herre Gud, det er der, affet fra Spørgsmaalet om Livet i det Hele taget er dydigere i Provindserne end her i Kjøbenhavn, det veed jeg ikke, det vil jeg ikke strides om; men jeg tror, det kan omtvistes, man maa ikke, naar man taler om Livet her i Kjøbenhavn, udelukkende fæste sine Øine paa den Side. Der er virkelig andre Udviklingslementer for unge Mennesker i Kjøbenhavn end Udvævelser og Udfeielser. Der er en hel Del opdragende Elementer her i Kjøbenhavn, der ikke findes noget andet Sted, og jeg tror, at den gode Paavirkning, som unge Mennesker kunne have deraf, opveier den slette Paavirkning, som ganske vist kommer fra sine Steder. Jeg tror ikke, at man kan anføre noget vægtigt Argument for Anstaltens Flytning, og jeg vil ogsaa tvivle om, at det vil lykkes de Herrer at skaffe Flertal for deres Standpunkt her i Thinget. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds anførte, at den nuværende Landbohøjskole, som den var her, væsentlig arbejdede for Sønner af

større Landeieendomsbestiddere og den Slags Folk. Det ærede Medlem har vistnok ikke rigtig undersøgt de statistiske Oplysninger, som ere meddelte her i Betænkningen. Deraf fremgaar, at i en Række af 25—30 Aar — idet der ikke i alle Aar er blevet undersøgt i lige mange Aar paa Landbohøjskolen — ere de 5 forskjellige Examinere, som afholdes paa Landbohøjskolen, blevne absolverede af 950 Kandidater. Af disse er ikke, som det ærede Medlem sagde, over Halvdelen, men 138 Sønner af større Landbrugere. Derimod er et overordentlig stort Antal Sønner af Gaardeiere, Dyrslæger og Folk i mindre Stilling rundt omkring boade her i Byen og Provindserne, saa i det Hele taget vil den Paastand, at Skolen særlig virker for Godseierne og den Slags Folk, aldeles ikke kunne bevises og er fuldstændig uholdbar. — Med Hensyn til Tilskudet til Landbrugsstolerne vil jeg gjerne forsvare Udvalgets Flertal og sige, hvorledes det er kommen til en Sum af 40,000 Kr. Vi have ligesaa lidt som den høitærede Minister eller nogen Anden her i Salen bestemte Oplysninger om, hvor mange Landbrugsstoler der er, som der kan være Tale om at yde Hjælp af denne Sum. De Tal, som ere opgivne af forskjellige Medlemmer her i Salen, variere meget stærkt. Det ærede Medlem for Sveindborg Amts 3die Valgfreds (Tang) begyndte med omtrent 30, men kom senere op til mellem 50 og 60, saaledes vovede Tallene i Løbet af et Døgn. Et andet æret Medlem omtalte ligesledes en 30 Stykker, og et andet æret Medlem her i Salen, som jeg antager efter sin Stilling maa vide en hel Del om disse Forhold, har underhaanden jagt mig, at han anslog Antallet af egentlige Landbrugsstoler til 5—6. Det staar altsaa en lille Smule ubestemt. Udvalgets Flertal er gaaet ud fra, at der maaste var en halv Snes, maaste en Snes Landbrugsstoler, som der kunde være Tale om at understøtte; og det, der stod for os, var at uddele denne første Understøttelse paa en Maade, som viste ikke alene, at Understøttelserne vare rigtig anbragte, men ogsaa saaledes, at Alle anerkjendte, at den var det. Det, det gjælder om, er at faae en almindelig Mening i alle de Kredse, der have med den Sag at gjøre, boade i det Thing, som arbejder her oven over, og hos Regjeringen, om, at denne Understøttelse til Landbrugsstolerne anvendes paa en god og frugtbringende Maade, og vi vare i Tvivl om, at et meget større Beløb vilde være at anvende dertil. Jeg skal for mit eget Vedkommende naturligvis ikke være imod at gaa til et høiere Beløb, naar det ved den nærmere Undersøgelse, som formentlig nu vil